

ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸದೆ ಹೆಚ್ಚು ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಪಳಗಿಸುವ ಕೆಲಸ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ವಿದ್ಯಮಾನವೆಂದರೆ, ಒಂದು ನಾಟಕ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನಟರು ಎಂಗೇಜ್ ಅಗುವ ಹಾಗೆ ಪೈಕ್ಕುಕರೂ ಎಂಗೇಜ್ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ, ಏರಡೂ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳೂ ಒಂದೇ ಕಾಲಫೋಟ್‌ಲ್ಯಾಂಡಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ‘ಶೈವ’ ಅನುಭವಗಳು.

ಒಬ್ಬ ನಟ ನಿಗದಿಮಿಸಿದರೆ ಒಬ್ಬ ಪೈಕ್ಕುಕರೂ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನಟರ ಎನಜೆ ಪೈಕ್ಕುಕರಿಗೆ ದಾಟುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ನಟ ರಂಗದ ಮೇಲೆ ಬಂದರೆ ಅವನ ಜೋತೆಯೇ ಪೈಕ್ಕುಕರೂ ಮತ್ತೆ ನಾಟಕದ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ಹಾಡಿಗೆ ತಲೆದೂಗುವುದು, ಒಂದು ನಟನೆಯ ಶೈಲಿಗೆ ಅಹಾ! ಎನ್ನಿಸುವುದು, ನಗುವುದು, ಮಾನವಾಗುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಕಾಲಮಾನದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಯೆಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನಟರು ಇನ್ನೂ ಉತ್ಸೇಜಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಾಟಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ‘ರಿಸೆವ್’ ಆಗ್ರಹ ಎನ್ನುವುದು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ನಾಟಕ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನೇ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ಬಾಕ್ವಾಫೀನ್ ಕಲೆಕ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲುವದರಿಂದ ಪೈಕ್ಕುಕರಾಗಿನಿಮ್ಮೆ ದುಡ್ಡ ಮಾತ್ರ ಅದರ ಯಶಸ್ವನ್ನು ಅಳೆಯುವ ಮುಖ್ಯ ಮಾನದಂಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನಾಟಕ ಹಾಗಲ್ಲ. ಜಾಸ್ತಿ ಪೈಕ್ಕುಕರು ಬಂದರೆ ನಾಟಕ ತಂಡಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ನಿಜವೇ, ಆದರೆ ಬಂದ ಪೈಕ್ಕುಕರು ಏನೂ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿದೆ ಮುಗುಮಾಗಿ ಕೂತರೆ ನಾಟಕ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ತಮ್ಮ ನಾಟಕ ಪೈಕ್ಕುಕರನ್ನು ತಲುಪುತ್ತಾ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ದ್ವಿಧ್ಯ ಶರುವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗಾಗಿ, ನಗುವಾಗ ನಕ್ಕಿ, ನಗುಬೇಕಾದಾಗ ನಕ್ಕಿ, ನಗು ಬಂದಾಗ ನಕ್ಕಿ, ಅಬ್ಜಿ! ಎನ್ನಿಸಿದ ಘಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಸೀನ್ ಮುಗಿದಾಗ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಣ್ಣಿ, ನಾಟಕದ ಕೊನೆಗೆ ಆಗುವ ಪಾತ್ರ ಪರಿಚಯಿಸ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಚಪ್ಪಾಳೆಯ ಮೂಲಕ ನಿಮ್ಮ ಹರ್ವ ವೃಕ್ಷಪದಿಸಿದರೆ ಕಲಾವಿದರು ಇನ್ನೂ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಹೊಂದಲು ಅಸ್ತ್ರೀ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ನೀವು ತಟ್ಟಿದ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಸಿನಿಮಾ ಹಾಲ್ ನಲ್ಲಿ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ನಿಮ್ಮ ನಡುವೆಯೇ ಕಳೆದುಹೊಂಗುವದಿಲ್ಲ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕವ್ಯಪಟ್ಟಿ ಯಾವ ಚೌಕಾಸಿಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೋಡಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದ ಕಲಾವಿದರಿಗೇ ಮುಣ್ಣುತ್ತದೆ. ಮತ್ತೆ ಆ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮುಣ್ಣುಗೆಯಿರುವ ಹೋರಣು ಮತ್ತೇನೂ ಬೆಳೆಲ್ಲ, ಅಭಿಮಾನಿ ಸಂಭಾಗಳು, ಕಟ್ಟಾಟು, ಹಾಲಿನ ಅಭಿವೇಕ ಯಾವುದೂ ಬೇಡ. ನಿಮ್ಮ ಅವರ ನಡುವೆ ಕತ್ತಲೆ ಬೆಳಕನ ಅಟದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಸೇತುವೆ ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಕು. ಈವಕ್ತ್ವಿನ ಭಾವೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾರೆ ನಾಟಕವೊಂದು ‘ರಿಯಲ್ ಟ್ರೇಮ್ ನಲ್ಲಿ’ ಆಗುವ ಪ್ರತ್ಯೇತಿ. ಕಾಲು ಚಾಚಿ ನೋಡುವ ಪೈಕ್ಕುಕರು ಸಾಕ್ಷಾತ್ ದೋರಿ ಸಮಾನರು!

ನಾಟಕ ನೋಡಲು ಪೈಕ್ಕುಕರು ಕೂಡ ತಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆಗಂತೂ ನಾಟಕದ ರುಚಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತದೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಿರುವುದು ನಾಟಕ ನೋಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಮನಭಿತ್ತಿ. ಚೆನ್ನಾಗಿರಲಿ, ಇಲ್ಲದಿರಲಿ, ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿ ಬಿಡಲಿ... ಈ ನಾಟಕ ನೋಡಿಯೇ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರ. ನಾಟಕ ನೋಡುವಾಗ ದಯವಿಟ್ಟು ಬಾಹ್ಯ ಜಗತ್ತಿನ ಕಳವಳ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಒಂದೂವರೆ ಅಥವಾ ಏರಡು ಘಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಜಗತ್ತು ಮುಖುಗೊಂಗುವದಿಲ್ಲ.

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಂಗಶಂಕರದಲ್ಲಿ ಸ್ವತಃ ಗಿರೀಶ ಕಾನಾಡರೇ ದೃಢ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ (ಅಫ್ ಕೋಸ್‌ಎ, ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿತ) ಹೇಳಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. “ನಾಟಕದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ವೃತ್ತಾಯ ಬಾರದಂತೆ